

Dragi roditelji, prethodni materijal govori o značaju vežbi govornih organa. Sada vam dajem još predloga aktivnosti.

Kao što sam rekla, svaka aktivnost sa decom mora njima biti zanimljiva. Napravite kartonsku kocku i na nju zalepите или nacrtajte sličice poput ovih. Bacate kocku i imitirate zajedno sa detetom pokret govornih organa koji je prikazan na sličici. Koristite ogledalo u igri, deca vole i veoma je korisno i da imaju vizuelnu predstavu izvodjenih pokreta.

Naravno, svaku aktivnost prati i govor:

Kako ljubiš? Kako mama šminka usta?

Gde su zubići, hajde mi pokaži? A jezik? Kako kuca isplazi jezik?

Kako ližeš lizalicu? Namažite detetu kremić iznad gornje usne i neka pokuša da oliže.

Kad uspe, kažemo Oooo, kako je sladak kremić? Hoćeš li još?....

Vežbe za razvoj slušne percepcije

Da bi dete govorilo pored navedene zrelosti motorike govornih organa neophodna je i **razvijenost slušne percepcije**. Iako je čulo sluha u velikoj meri razvijeno i pre rođenja, postoje određene fine strukture koje moraju da se dovoljno razvijaju da bi dete moglo čuti razliku između pojedinih glasova našeg jezika. Kao i kojim kombinacijama glasova se dobija određena reč. Zatim redosled tih glasova u samoj reči. ***Ovo je veoma složen proces i potrebno je ponekad posebnu pažnju obratiti na stimulisanje ove sposobnosti.***

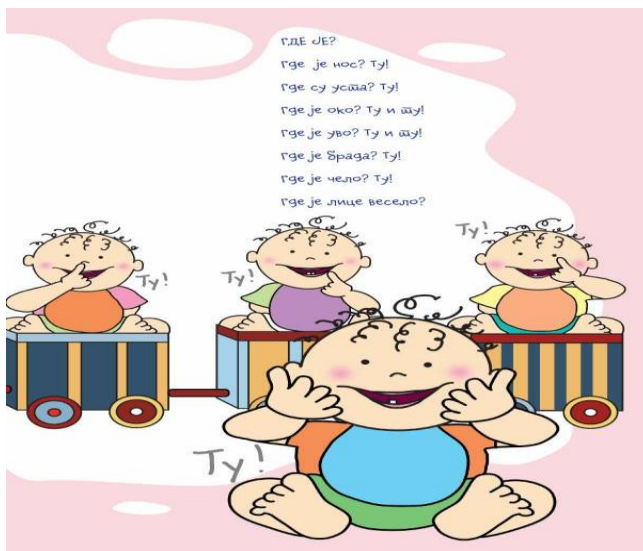
Dete je potrebno naučiti da sluša i da razlikuje različite zvukove. Skrećite pažnju detetu i usmerite ga da sluša zvukove iz okoline: auto, sirena, zvuk aviona, zvona na ulaznim vratima, telefon, škripa vrata, lavež psa, cvrkut ptica... igrajte se sa zvečkama i muzičkim igračkama uz imitaciju raznih tonova.

Stavite ispred deteta razne muzičke igračke (možete i sami neke da napravite: napunite posude sa poklopcem razlicitim materijalima pirinčem, perlicama...) i proizvodite zvuk, oslušujte različitost zvukova. Dok detete ne gleda prizvedite zvuk sa nekom igračkom, i pitajte detete Šta se to čulo?

Igrajte se kratkih ritmičkih recitacija, pevajte pesmice. Varirajte ritam i tempo pa neka dete pokuša sa imitacijama. Pесmice su jezička igra, *zajednička aktivnost* sa detetom, savršeni način učenja i usvajanja jezika. Pored već poznatih pesmica (ТАШИ-ТАШИ, LJULJA-LJULJA-LJUŠKE, DJIHA-DJIHA) evo primera za još neke:

Za prepoznavanje delova tela (dete stavimo u krilo i sedimo ispred ogledala, pevamo i pokazujemo. Ako detete ne može samo, vodite njegovu ruku do dela tela koji imenujete):

#GDE JE?#

#КАО ZЕКО#

(dok pevamo, izvodimo pokrete ispred ogledala. Posle nekoliko ponavljanja, zastanemo na pojedinim rečima, kako bi dete spontano samo dopunilo pesmicu. Ujedno vežbamo prostornu relaciju gore-dole)

Ruke gore, ruke dole,

Pa ruke na bok!

Noge savij, čučni malo,

Pa kao zeko... SKOK!

#ZEKA PAO#

(Tokom ponavljanja menjamo delove tela koji se pominju u pesmici)

Zeko pao, ao, ao,

Boli noga, jao, jao,

Pazi zeko, da, da, da,

Kada skačeš, O-PA!

*Pesnice su preuzete iz knjige “Logopedove pesmice za progovaranje”

Uz zvučnu stimulaciju je potrebno i pokazati šta je to, da dete vidi. Po mogućnosti i da opipa kako bi imalo što celovitiji doživljaj te pojave. Govorite izražajno sa detetom, varirajte svoj glas od tihog do glasnog, brzim i sporim tempom.

Budite stpljivi i optimistični, radujte se svakom dečijem pokušaju da nešto verbalizuje, ta vaša radost mu je najveća nagrada i bitan motiv da progovori.

Marija Spasojević, logoped

